

Arrest

nr. 52 060 van 30 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en haar advocaat S. VANSTEENHUYSE, loco advocaat C. VANDENBERGHE en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 22 april 2010 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 13 augustus 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf zonder voorwerp werd verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 19 augustus 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 22.04.2010, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

andere: de termijn van behandeling is verstreken. Er worden aldus geen medische gegevens voorgelegd waaruit blijkt dat er actueel een medische problematiek en/of noodzaak tot behandeling aanwezig is.(...)”

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging vraagt voor het voeren van de procedure dient erop te worden gewezen dat wat betreft de procedures voor de Raad vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures dus kosteloos zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“De enige motivering is dat de termijn van behandeling zou verstreken zijn. Dit is compleet onjuist. Het medisch attest, gevoegd bij de aanvraag op 22.04.2010 spreekt van een medische ingreep die gepland is op 23.04.2010 en waarvoor hij gedurende 3 à 4 weken het land niet kan verlaten. Bij aanvullend schrijven dd. 04.06.2010 liet verzoeker een aanvullend medisch attest worden van Dokter (J. S.) dat duidelijk stelt “Patiënt moet zeker onder individuele controle blijven en kan België niet verlaten in de eerstvolgende maanden”. Op 22.07.2010 heeft mijn verzoeker nog een tweede actualiserend medisch verslag van Dr. (J. S.) gevoegd. Het stelt dat patiënt nog steeds erge pijn heeft.

Zodoende heeft de bestreden beslissing geen rekening gehouden met deze aanvullende stukken, die duidelijk aantonen dat er nog steeds medische gronden zijn om mijn verzoeker verblijfsrecht in België toe te kennen.”

3.2. Verweerder antwoordt als volgt:

“(…) De verwerende partij stelt vast dat verzoeker in de toelichting van het enig middel in gebreke blijft in te gaan op de nochtans door hem opgeworpen schendingen.

Bij gebreke van een weergave in de toelichting van het middel van de wijze waarop de door verzoeker vermelde rechtsregels zouden zijn geschonden, kan de verwerende partij zich desbetreffend niet met kennis van zaken verdedigen.

Ook indien in de toelichting van het enig middel door verzoeker slechts op een zeer algemene wijze wordt ingegaan op bepaalde rechtsregels, is het de verwerende partij op basis daarvan niet duidelijk hoe deze volgens verzoeker door het nemen van de bestreden beslissing concreet zijn geschonden. zodat het middel in dit opzicht hoe dan ook niet ontvankelijk is (cf. R.v.St. nr. 46.649, 25.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Uit het voorgaande volgt dat het middel vanuit het oogpunt van de opgeworpen schendingen dewelke niet – naar behoren – worden toegelicht, naar het oordeel van de verwerende partij om die reden als onontvankelijk dient te worden beschouwd (R.v.St. nr. 39.750, 18.6.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).

Ondergeschikt en in antwoord op verzoekers concrete kritiek laat de verwerende partij gelden dat zijn beschouwingen feitelijke grondslag missen.

Verzoeker beweert dat hij op 4.06.2010 en 22.07.2010 een actualisatie heeft ingediend van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf met medische attesten, doch bij nazicht van het administratief dossier blijkt dat er geen dergelijke actualisaties van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter van de wet dd. 15.12.1980 werden ontvangen door de gemachtigde.

De gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kon helemaal geen rekening houden met de door verzoeker vermelde gegevens uit zijn actualisaties met medische verslagen.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994. z.p.).

Verzoekers beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

Evenmin blijkt uit de door verzoeker overgemaakte stukken dat hij de actualisaties van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf per aangetekend schrijven heeft opgestuurd aan de gemachtigde.

Terwijl art. 7 §1 van het KB dd. 17.05.2007 bepaalt:

Art. 7. § 1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen (...)

Verzoeker diende aldus zijn actualisaties per aangetekend schrijven over te maken. Dit blijkt niet uit zijn stukken.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de termijn van behandeling is verstreken en er aldus geen medische gegevens worden voorgelegd waaruit blijkt dat er actueel een medische problematiek en/of noodzaak tot behandeling aanwezig is.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen."

3.3. In zijn repliekmemoire betoogt verzoeker nog dat er geen wettelijke basis is voor de stelling van verweerder dat actualiserende attesten aangetekend dienen verstuurd te worden.

3.4.1. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief aangeeft op grond waarvan deze is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, immers geduurd dat de aanvraag van verzoeker om op grond van medische redenen tot een verblijf gemachtigd te worden zonder voorwerp geworden is, daar de door verzoeker opgegeven termijn die vereist was voor de behandeling van zijn kwaal verstreken is en dat hij geen medische gegevens heeft aangebracht waaruit blijkt dat er nog een medisch probleem is of een nood aan een behandeling bestaat. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.4.2. In de mate dat verzoeker verder aangeeft dat de motieven waarop de bestreden beslissing gebaseerd is niet correct zijn voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die dient onderzocht te worden in het kader van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris verkeerdelijk voorhoudt dat hij geen aanvullende medische gegevens heeft aangebracht. Hij voegt, ter onderbouwing van zijn standpunt, kopieën van brieven van 4 juni 2010 en 22 juli 2010 bij zijn verzoekschrift. Verweerder ontkent evenwel deze brieven ontvangen te hebben en verzoeker blijft in gebreke aan te tonen dat hij de bij het verzoekschrift gevoegde brieven ook effectief heeft overgemaakt aan verweerder. Aangezien verzoeker zijn thesis dat hij twee brieven met aanvullende inlichtingen heeft verzonden aan verweerder niet aannemelijk maakt, blijkt niet dat de stelling van verweerder – dat *“geen medische gegevens (werden) voorgelegd waaruit blijkt dat er actueel een medische problematiek en/of noodzaak tot behandeling aanwezig is”* – incorrect is.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan slechts worden geconcludeerd dat verzoeker met zijn beschouwingen geen schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aantoon.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK